तद् एकं नायकं धीरं कुरुध्वं वचसा मम,
स्थिरया यदि कृत्यं वो धुर्यरक्षितया श्रिया । 137
तच् छ्रुत्वा नायकत्वं ते सर्वे ऽप्य् ऐच्छन् यदा 'आत्मनः,
तदा विचिन्त्य मूढांस् तान् पुनश् चक्रधरो ऽब्रवीत् । 138
संघर्षशालिनां तर्हि समयं वो ददाम्य् अहं,
इतः श्मशानि शूलायां त्रयश् चौरा निसूदिताः । 139
नासास् तेषां निशि छित्त्वा यः सुसत्त्व इह 'आनयेत्,
स युष्माकं प्रधानं स्याद्, वीरो हि स्वाम्यम् अर्हति । 140
इति चक्रधरेण 'उक्तान् विप्रांस् तान् अन्तिकस्थितः,
कुरुध्वम् एतत् को दोष इत्य् उवाच विदूषकः । 141
ततस् ते ऽस्य 'अवदन् विप्रा, न 'एतत् कर्तुं क्षमा वयं,
यो वा शक्तः स कुरुतां, समये च वयं स्थिताः । 142
ततो विदूषको ऽवादीद्, अहम् एतत् करोमि भोः,
आनयामि निशि छित्त्वा नासास् तेषां श्मशानतः । 143
ततस् तद् दुष्करं मत्वा ते ऽपि मूढास् तम् अब्रुवन्,
एवं कृते त्वम् अस्माकं स्वामी, नियम एष नः । 144
इत्य् एवं ख्याप्य नियमं प्राप्तायां रजनौ च तान्
आमन्त्र्य विप्रान् प्रययौ श्मशानं स विदूषकः । 145
प्रविवेश च तद् वीरो निजं कर्म 'इव भीषणं
चिन्तितोपस्थितामेयकृपाणीकपरिग्रहः । 146

Digitized by Google